

Tam giác Vàng

Đó là vùng núi rừng bạt ngàn giữa Thái Lan, Miến Điện và Lào, diện tích gần nửa triệu cây số vuông, nơi hai con sông Ruak và Mekong hợp lưu. Địa hình hiểm trở, chỉ có những sắc tộc sơn cước sinh sống. Ở đây, người dân di chuyển bằng lừa ngựa trên những con đường mòn xuyên

đẹp. Mỗi độ xuân về, hoa phù dung nở rộ đủ màu rực rỡ, làm tăng vẻ đẹp hoang sơ của núi rừng. Trái thuốc phiện còn được gọi là trái Anh Túc hoặc trái thẩu, trông giống như trái chanh, trong đầy hạt màu đen, vỏ chứa nhựa thuốc phiện, màu trắng đục như sữa. Người ta lấy nhựa bằng cách khía

rừng băng suối, hoặc bằng bè vượt thác xuống ghềnh, theo dòng Mekong. Khí hậu cận ôn đới, ẩm thấp vì mưa nhiều. Nhờ ở cao độ trên 1,000 mét nên khí hậu mát mẻ như ở Đà Lạt. Xét về Thổ Nhưỡng Học thì vùng này rất thích hợp cho sự phát triển của cây thuốc phiện, (còn gọi là cây anh túc papaver somniferum). Hoa Anh Túc còn được gọi là hoa Phù Dung, trông như hoa tulip, rất

vài đường trên vỏ trái thẩu vào buổi sáng, đến trưa, nhựa thuốc phiện vừa ứa ra bị oxy hóa và trở thành màu cà phê sữa, và nếu để lâu sẽ trở nên nâu đậm, mùi ngai ngái như cỏ mục, còn gọi là “nàng tiên nâu”. Dân Tam Giác Vàng dùng dao nhỏ, lưỡi cong ôm theo vỏ trái thẩu để cạo nhựa. Công việc này thường giao cho người già, phụ nữ và trẻ em. Người cạo mũ giỏi có thể lấy

được khoảng 100 gram/ngày, kiếm được vài ngàn kíp (2 USD). Nhựa thuốc phiện có khoảng 12% morphine, codeine, thebaine, là những chất làm giảm đau, êm dịu thần kinh nên được y dược tinh chế làm thuốc giảm đau, trị ho....

Nhưng morphine là chất gây nghiện. Thương binh trong trận nội chiến Hoa Kỳ được cho sử dụng morphine để giảm đau, kết quả là họ bị ghiền thuốc. Năm 1874, công ty dược phẩm Bayer tin rằng phải “dĩ độc trị độc”, chữa bệnh ghiền morphine phải dùng một liều ma túy mạnh gấp 10 lần morphine và chích thẳng vào mạch máu thì cơn bệnh sẽ “hết ngay”, nên đã tung ra thị trường loại ma túy mới cực mạnh, đó là heroin (diacetyl morphine). Heroin gây tai hại khủng khiếp. Tiêm heroin vào vài lần là dân chơi “dính” với nàng “bạch phiến tiên nương” ngay, nhanh hơn hút thuốc phiện rất nhiều. Thuở đó, thuốc phiện còn được gọi là “nàng bẹp”, và người hút được gọi là “dân bắn khí” hay “thụt bazôka”. Thời Pháp thuộc, dân ghiền có thể vào các động hút của quan thuế (Régie d’Opium, viết tắt là R.O) và tự do “bắn khí” ro ro. Nhà nước tha hồ thu thuế. Sau khi thành lập nền Đệ Nhất Cộng Hoà, Tổng Thống Ngô Đình Diệm cấm tất cả mọi việc mua bán, phân phối, chuyển vận, gieo trồng và sử dụng thuốc phiện.

Phòng Bài Trừ Ma Túy tại Tổng Nha Cảnh Sát Quốc Gia được thành lập. Sau này, Dân Biểu Ngô Trọng Hiếu nhận thấy tầm nguy hiểm của ma túy nên đề nghị chính phủ Đệ Nhị Cộng Hoà nâng cấp thành Tổng Nha Bài Trừ Ma Túy. Việc chưa thành thì miền Nam Việt Nam bị Cộng Sản xâm chiếm. Sau 30/4/1975 bộ công an VN XHCN thành lập “Cục Cảnh Sát Điều Tra Các Tội Phạm Về Ma Túy” tại Hà Nội, tương đương cấp Nha của VNCH, do một Thiếu Tướng Công An làm Cục Trưởng.

Tam Giác Vàng là nơi sản xuất thuốc phiện tươi (raw opium), thuốc phiện chín (prepared opium), morphine base, heroin, methamphetamine (ya ba, thuốc điên, thuốc kích thích). Năm 1949, hầu hết tàn binh Quốc Dân Đảng (Kuomintang) theo Thống Chế Tưởng Giới Thạch chạy ra Đài Loan, vài sư đoàn rút vào lập chiến khu tại vùng rừng núi Miến Điện thuộc Tam Giác Vàng. Điển hình là Sư Đoàn 93 và Sư Đoàn 237 do Tướng Lý Quốc Huy (Li Kuo Hui) chỉ huy. Sau vài năm phá rừng dựng trại, một số bỏ “vùng kinh tế mới” rút về Đài Loan, số còn lại đặt dưới quyền chỉ huy của Tướng Đường Sĩ Văn (Tuan Shi Wen). Nhóm tàn

binh này tình nguyện làm gác đàn, canh giữ biên thùy tây bắc cho Thái Lan, bù lại, một số người có công được nhập tịch Thái. Trong khi đó, người Việt Nam từ Bắc và Trung Việt tị nạn chiến tranh Đông Dương bị chính quyền Thái Lan quản thúc trong các tỉnh biên giới Thái-Lào vì họ theo Cộng Sản. Họ bị cấm buôn bán và làm tất cả những nghề tay chân. Buôn thúng bán mẹt cũng bị rượt bắt vì một số cán bộ cộng sản nằm vùng từng vỗ ngực xưng họ là “Việt Nam chính gốc Việt Minh chính nòi”. Thái sợ Việt Minh còn hơn sợ địch tả vì họ cũng có Đảng Cộng Sản Thái Lan. Cán bộ Cộng Sản đã “dấu” Hồ Chí Minh trong một căn nhà lá ở Udorn, Thái Lan, gần căn cứ không quân Hoa Kỳ trong chiến tranh 1954-1975. Căn chòi này bây giờ được xây dựng lại làm “di tích lịch sử”. Trở lại chuyện Tam Giác Vàng, một trong những vua thuốc phiện nổi tiếng là Khun Sa Chang Chi Phu (có người dịch là: Ông Nhà Giàu Trương Cơ Phụ), thủ lĩnh của nhóm phiến quân Shan United Army thuộc nhóm dân tộc thiểu số Mong Tai, với vài chục nghìn tay súng. Chang Chi Phu từng khoe với ký giả quốc tế là hắn có hơn 50,000 tay súng và có cả hỏa tiễn phòng không. Khun Sa thường xuyên “lấn đất giành dân” với vua thuốc phiện Lo Shin Han (La Tinh Hán). Năm 1968, Chang Chi Phu bị chính quyền Miến Điện bắt. Đến năm 1973 thì được phóng thích. “Hở về rừng”, Khun Sa cho lập nhiều lò nấu thuốc phiện tươi thành thuốc phiện chín (prepared opium), có màu đen như dầu hắc, mùi thơm hơn thuốc phiện sống, được dùng trong các động hút. Đặc biệt hơn hết là cho xây thêm nhiều trại điều chế bí mật (clandestine laboratories) để tinh chế thuốc phiện ra morphine base và sau đó thành heroin hydrochloride (diacetyl morphine) tranh giành thị trường Hoa Kỳ với các tổ chức Mafia Ý Đại Lợi và Pháp (French Connection).

Để nuôi sống 50,000 quân và làm giàu cho chính bản thân, Khun Sa cho gia tăng diện tích trồng cây thuốc phiện tại Tam Giác Vàng và lập thêm nhiều lò tinh chế thuốc phiện thành heroin. Ngoài heroin, hắn còn cho sản xuất yaba (methamphetamine) và tổ chức chuyển vận, phân phối ma túy trên toàn thế giới. Khun Sa mua chuộc và sử dụng nhiều tay chân bộ hạ có bản lãnh như Đại Tá Cảnh Sát Thái Lan Preecha Tiyatha, còn được gọi là “Bố Già”; chủ cơ sở khai thác các mỏ vàng bạc và đá quý (cẩm thạch, hồng ngọc...) từ Miến Điện là

Mayure Tankhanchonapat; tướng Quốc Dân Đảng Li Hsi Feng; đại diện thương mại tại Bangkok là Chalee Yangwirikul và vài tướng lãnh tham những trong quân đội Thái Lan và Lào. Khun Sa có liên hệ mua bán ma túy với tàn dư Thiên Địa Hội cùng băng đảng 14K đang “làm mưa, làm gió” tại Hoa Kỳ.

Năm 1988 tôi được điều về Thái Lan với “mission impossible” là điều tra và phá vỡ những tổ chức này. Phần dưới đây, tôi sẽ ghi lại vài vụ quan trọng và cuối cùng là làm thế nào để có thể loại trừ Khun Sa.

Trước khi vào cuộc, tôi nghiên cứu tỉ mỉ các hồ sơ cũ. Văn phòng DEA có mặt trên đất Thái từ đầu thập kỷ 1960. Thời gian này, DEA còn mang tên là Bureau of Narcotics and Dangerous Drugs (BNDD). Các anh em tiền nhiệm đã hy sinh tính mạng và xương máu rất nhiều trong công tác bài trừ ma túy. Tại Tổng Hành Dinh DEA Pentagon City, Virginia, bạn có thể nhìn thấy bia tưởng niệm (memorial wall) có tên và hình ảnh của hàng trăm sĩ quan DEA đã phơi thây trên chiến địa. Chúng tôi đã viện trợ cho lực lượng bảo vệ biên giới Thái

Lan nhiều trực thăng, quân trang, quân dụng, vũ khí đạn dược để xâm nhập vào vùng Tam Giác Vàng nhưng lực lượng của Khun Sa và Lo Shin Han vẫn bành trướng ngày một nhiều. Năm 1989, Tam Giác Vàng có thêm nhóm 30,000 phiến quân thân Trung Cộng là United Wa State Army do 2 lãnh tụ Chao Ngai Lai và Bao Yu Xiang cầm đầu. Wei Shue Kang làm tư lệnh, Hong Pang chuyên làm kinh tài và buôn bán ma túy. Cả 3 nhóm phiến loạn dùng 16 công ty khai thác vàng bạc, đá quý làm bình phong để chuyển tiền. Tôi xin kể lại những vụ quan trọng:

1. “Tiểu Long Nữ Phục Hận”

Trưa hôm đó, tôi đang trực sở DEA trong Đại Sứ Quán Hoa Kỳ tại Bangkok thì chuông điện thoại reo vang.

- Sawatdee Khun Nài, Pồm RFP đang na. Kổ cheng háy rủ mì phú ying khôn nừng kổ pốp kập Khun Nài. (tạm dịch: Chào ông, tôi là nhân viên an ninh tại cổng trước. Xin báo ông rõ có một phụ nữ cần gặp ông).

Bổn phận của sĩ quan trực là “tiếp dân”. Tôi vội bước ra. Nhìn thấy người phụ nữ đang ngồi một mình trong phòng tiếp tân, tôi hơi ngạc nhiên. Nàng có nét đẹp của nữ tài tử Hong Kong đóng vai “Tiểu Long Nữ” trong chuyện kiếm hiệp Kim Dung. Tôi hỏi bằng tiếng Thái.

- Sawatdee kráp, pòm chuái arày đai bang? (Chào cô, tôi có thể giúp gì cho cô?)

- Please speak English, I am not Thai.

Từ ngạc nhiên này đến ngạc nhiên khác, tôi trở mắt nhìn nàng và vội vàng xin lỗi. Cô nàng có nét buồn như người em sầu mộng trong một chuyện tình buồn. Nàng xin gặp sĩ quan điều tra DEA để trình bày một việc rất quan trọng. Kinh nghiệm cho tôi biết không nên để lỡ cơ hội này. Tôi vội lên máy vô tuyến gọi ngay một bạn đồng nghiệp đang ăn trưa vào dự kiến vì nội quy DEA bắt buộc phải có mặt 2 sĩ quan điều tra trong bất cứ cuộc phỏng vấn hoặc chấp cung nào.

Nàng đồng ý cho chúng tôi ghi âm cuộc phỏng vấn và trình bày đầu đuôi câu chuyện như sau:

“Em là con gái nhà giàu người Hoa (vì an toàn cho nhân vật này, xin dấu tên và quốc tịch). Năm em

17 tuổi, học xong trung học, được cha mẹ nuông chiều, cho em đi du lịch tại Rome, Italy, và nơi đây em gặp một “chú” người Hoa gần tuổi bố em nhưng rất hào hoa phong nhã. “Chú” ấy biết em thích học ballet nên đề nghị bảo trợ cho em ở lại học môn này. Một hôm, chú mời em dùng cơm tối tại một khách sạn 5 sao, có tháp nến và rượu champagne, đó là lần đầu em uống rượu, đầu nhức như búa bổ, em say khướt. Chú dìu em lên phòng và em không còn biết gì nữa...sáng hôm sau, chú xin lỗi em và hứa sẽ yêu và lo cho em suốt đời.

Xong khóa ballet, em biết mình đã có thai nên về nhà thừa với mẹ cha. Mẹ em chỉ biết khóc, còn cha em cấm em trở về nhà vì làm nhục nhã tông môn. Không còn đường nào khác, em ôm bầu theo chồng sang Bangkok vì “anh ấy” có quốc tịch Thái.

Sau khi sanh đứa con gái, tiền bạc cạn dần. Chồng em hiện nguyên hình là một tay ăn chơi, cờ bạc, buôn bán ma túy quốc tế. Anh ấy là một trong những đảng viên Kwokmingtang đào ngũ sang đây. Đêm nào cũng vào sòng mà chược xoa cho đến sáng rồi mới lò mò về nhà. Bạn thân của anh ấy là Li Hsi Feng, còn gọi là Li Lao Shu, tự xưng là người của Khun Sa. Chồng em buôn ma túy với bọn Mafia Ý Đại Lợi còn Li Hsi Feng thì buôn với mấy Đại Long của băng 14-K bên Mỹ. Họ thường dùng apartment của em để hội họp và cất dấu ma túy. Em sợ sẽ có ngày cảnh sát Thái đến xét nhà và bắt cả mẹ con em.

- Cô cho tôi biết việc này xảy ra bao lâu rồi và mỗi lần họ chuyển bao nhiêu kilo ma túy?

- Hơn 8 năm nay rồi. Mỗi chuyến chừng vài chục kilo. Nghe chồng em nói người tải hàng vừa bị bắt nên anh ấy sạt nghiệp, nợ nần tứ tung, em phải đi làm thông dịch để kiếm tiền nuôi con.

- Tại sao đến hôm nay cô mới đi báo?

- Em đang “hận” người chồng bạc bẽo. Em biết anh ấy đã có vợ lớn ở Đài Loan. Em chấp nhận chìm cuộc đời xuống bùn như chỉ vì thương con. Mấy tháng nay, anh ấy say mê một cô ca sĩ từ Trung Quốc mới sang, về nhà đánh đập em, moi tiền cho bằng được để đi bao gái. Anh ấy còn hẹn với bọn Mafia Italy tại nhà em. Nếu không có con, em đã tự kết liễu đời mình rồi.

Nói đến đây, người đẹp khóc sụt sướt.

Tôi đưa cho cô hộp khăn giấy và an ủi cô. Một lúc sau, cô nói thật nhỏ như sợ có ai đó nghe thấy.

- Ngoài chồng em và Li Lao Shu, em được biết có một ông Tướng nhà binh Thái Lan và đám đệ tử đang bảo vệ cho tổ chức này. Em sợ họ lắm.

- Cô đã gặp ông Tướng này bao giờ chưa? Tên ông ta là gì?

- Em chưa gặp nhưng đệ tử trung thành của ông ta là M.W. (Xin dấu tên). Anh ta giết người không góm tay. Ông đừng nói cho ai biết em lộ tin này.

Tôi mỉm cười nhìn anh bạn đồng nghiệp đang gặt gù, chúng tôi đều thầm nghĩ mình trúng số rồi.

- Cô vừa nói là chồng cô mất mỗi vì người vận tải heroin bị bắt. Cô có thể giới thiệu cho tôi gặp riêng từng người, trước là Li Hsi Feng và sau với chồng cô được không? Tôi sẽ đóng vai người giao hàng cho họ.

- Em sẵn sàng nhưng ông nên đề phòng, bọn chúng ranh ma lắm. Chúng có thể giết mẹ con em như giết chó. Em chỉ xin một điều là quý ông nên giữ kín dù em khi bắt họ và chờ em ra khỏi nhà rồi mới bắt đầu lục soát. Em không muốn con em bị chúng bạn chê cười vì có cha là trùm ma túy. Nếu nó biết em đi thưa với quý ông để bỏ tù cha nó thì em e rằng nó sẽ oán hận em suốt đời. Em chỉ xin quý ông có một điều đó mà thôi.

- Cô yên tâm, chúng tôi sẽ cố gắng hết mình. Qua lời giới thiệu của “Tiểu Long Nữ”, tôi đóng vai “pilot” của hãng ABC. Tôi có thể chở hàng đến bất cứ nơi nào trên đất Mỹ hoặc Ý Đại Lợi trong vòng 2 tuần lễ. Hai “con cá to” đang đói mỗi nên mừng quýnh. Mặc dù là bạn với nhau, chúng lại tuyệt đối im hơi lặng tiếng, không báo cho nhau món “bờ” này.

Khi Tiểu Long Nữ đề cập đến tên M.W, chúng tôi mỉm cười vì đã có hồ sơ về tên này. Hai tháng trước, cơ quan chống ma túy của chính phủ Hoàng Gia Thái còn gọi là Office of Narcotics Control Board (ONCB) trực thuộc Văn Phòng Thủ Tướng có yêu cầu tôi làm undercover cho họ tại một khách sạn 5 sao ở Bangkok. Hôm đó, vì ONCB yêu cầu hơi cấp bách, tôi và surveillance team phải có mặt tại khách sạn trước 8 giờ sáng để gặp M.W, đàn em một vị Tướng tại chức trong quân đội Hoàng Gia Thái Lan. Quy định của DEA là undercover phải mang máy ghi âm để làm bằng chứng. Hôm đó, chàng sĩ quan giữ kho chưa tới, tôi phải mượn một mini cassette cũ của một “đệ tử” người Thái.

Mỗi mặt chỉ ghi âm được 15 phút. Chàng Đệ Tử nói “Ông Thầy” chỉ việc thu âm chồng lên là “xong ngay”. Bí quá, tôi đành thò tay mượn tạm cuộn băng cũ.

Tên M.W đến trễ, tôi phải chờ cho hắn ngồi vào bàn rồi mới bấm nút đồ ghi âm, mục đích tiết kiệm băng nhựa. M.W bệ vệ đi tới, mặt báo viên và tay chân bộ hạ của hắn đứng dậy chấp tay vái chào. Tôi cho tay vào túi áo vest bấm nút record, chốt máy thu âm trở thành máy phát âm. Tôi tái mặt vì đã bấm lộn nút play, mồ hôi rịn ra trán. Tôi vội tắt máy ngay và đứng lên đưa tay bô lô ba la “rua” với hắn. Hú vía, không ai để ý vì mọi người đều chú tâm vào nhân vật chính. Tôi liền “xổ” ra một tràng sáo ngữ theo giọng giang hồ.

- Yin dee thí đái rủ chặk Sĩa. Pòm đai yin chứ Sĩa tắng nần. (Hân hạnh được gặp đại gia. Nghe danh đại gia từ lâu).

- Chứ đi rữ mấy đi? (Danh tốt hay xấu)

- Krày ka pút mấy đi. (Ai dám nói xấu)

Lỡ mũi thẳng M.W nở lớn, hắn có vẻ khoái câu nịnh của tôi. Hắn cho biết tổ chức của hắn có thể cung cấp một số lượng ma túy lớn, với điều kiện người mua phải đặt cọc 50% số tiền. Một Tướng Lãnh trong quân đội Hoàng Gia Thái sẽ cho gặp mặt và bảo kê cho việc giao hàng. Tôi nói phải có sự đồng ý của partner bên Mỹ vì từ trước tới nay, chúng tôi chỉ mua bán theo kiểu “tiền trao cháo múc”. Hắn nói điều kiện của hắn không thay đổi. Ngoài ma túy, tổ chức của hắn có vài chục kí Uranium, có thể bán rẻ. Hắn đưa ra vài tấm hình thùng 30 gallon có in chữ danger cánh quạt màu vàng, đen và xương sọ với hai xương ống bắt chéo. Tôi nghĩ hắn muốn “thử lửa” xem tôi có phải là cảnh sát chim hay không. Gặp tay mơ, cái gì cũng “Ô Kê” thì “bể” là cái chắc.

- Pòm máy rủ rương Uranium. Thá mi khôn tóng kàn, pòm chà né nàm háy. (Tôi chẳng biết gì về Uranium. Nếu có người cần, tôi sẽ giới thiệu). Tôi biết DEA không bao giờ ứng trước 50% số tiền. Nhìn mặt thẳng “cô hồn”, ai mà dám “giao trứng cho ác”? Tôi còn “cà kê dê ngỗng” là vì muốn biết Tướng Quân Đội là ai và nguồn ma túy do ai cung cấp. Hắn rất có bản lĩnh, không chịu tiết lộ tên của Tướng trong đường dây này. Mặt báo viên của ONCB cảm thấy “lạnh chân” vì không muốn “có chuyện” với bên Quân Đội. Tôi cũng mừng vì Tiểu Long Nữ không dính vào vụ này. Kết quả chỉ thu thập được một ít tin tức tình báo mà thôi.

Vài hôm sau, Li Shi Feng sai con trai là Li Lei, 15 tuổi mặc đồng phục học sinh mang 20 kí lô heroin từ Chiang Mai xuống Bangkok và giao cho tôi tại một khách sạn trong khu Mega Center Makbunkrong. Tôi cảm thấy kinh tởm tên này. Hắn nhấn tâm đưa con vào chỗ chết. Li Hsi Feng cho biết khách mua 20 kí lô này là của M.W vì khách hàng của Li đang bị động ồ nên tạm thời “án binh”. Hắn yêu cầu giao hàng cho M.W tại Eugene, Oregon xong rồi mang tiền về Thái Lan cho hắn. Tôi vừa mừng vừa tiếc. Mừng vì thằng cô hồn M.W tự dẫn xác đến Oregon. Tiếc vì chuyến này không bắt được bọn 14-K khách hàng của Li Hsi Feng.

Theo tôi nhận định, M.W chỉ là một tên du thủ du thực, có cái miệng bép xép nhưng cái đầu rỗng tuếch. Hắn dùng một ông tướng cũng có cái đầu giống hắn, chỉ thấy tiền trước mắt mà quên đi những nguyên tắc căn bản. M.W quảng cáo món hàng gần như công khai, gặp ai mời nấy. Điều này cũng dễ hiểu thôi vì hắn mượn “đầu heo” của Li Shi Feng đem “nấu cháo”. Được thì “ăn cả”, thua thì về núp sau lưng ông Tướng. Cũng vì cái miệng bép xép mà một mật báo viên của DEA tại Florida hay tin, bay qua Bangkok gặp M.W. nhưng dấu chúng tôi. Mấy anh bạn đồng nghiệp định chơi “tiêu lòn” đây. Họ gửi “đệ tử” qua Thái Lan thám sát trước, sau khi có đủ dữ kiện, họ sẽ yêu cầu DEA cho phép họ qua Thái Lan điều tra tiếp. Đồng nghiệp của tôi không ngờ M.W lại đòi ứng trước 50% và “mời” thám sát chứng kiến một pha xử tử do chính M.W làm “Đao Phủ”. Hắn bắt nạn nhân quỳ gối trước mặt hắn, 2 cườm tay và gót chân bị trói chặt với nhau bằng dây dù. M.W trút hết 5 viên đạn ra khỏi khẩu S&W 357 Magnum, chỉ chừa lại một viên, xong hắn xoay trái khế như chong chóng và gạt ngang khẩu súng cho trái khế lọt vào nòng. Hắn kê súng vào giữa 2 mắt nạn nhân và kéo búa đập lên. Nạn nhân nhắm mắt rên rỉ xin tha mạng. M.W lạnh lùng bóp cò. “Tách”, ổ này không có đạn, hắn lại kéo búa đập lên lần thứ hai, “ĐOÀNG”, máu và óc của nạn nhân phụt ra như núi lửa, chết trong thế quỳ gối. Tay thám sát cũng là hạng giang hồ nhưng phải quay mặt đi không dám nhìn. M.W. dùng khăn lau súng, bỏ mìn xác chết nơi hiện trường, kéo đàn em và tay thám sát đi nhậu.

Sau khi biết chuyện này, tôi “quạt” mấy bạn đồng nghiệp DEA Florida một trận và cấm cửa mật báo viên của bạn. Họ làm việc sai nguyên tắc, gây

nguy hiểm cho mọi người. DEA Florida lập tức xin lỗi và đưa mật báo viên đến Oregon để “tị nạn” vì một việc làm “ấu” tương tự như vụ của M.W. và bọn ma túy Colombia đang “truy nã” anh ta.

DEA Oregon “năn nỉ” tôi “bỏ qua” cho chàng mật báo và đề nghị đưa heroin của Li Hsi Feng sang Oregon để hợp tác điều tra. Tôi đồng ý với điều kiện là DEA Oregon phải trả mọi chi phí và theo kế hoạch của tôi. Thật tình mà nói, tôi cũng biết ONCB Thái Lan không bao giờ dám đụng đến ông Tướng nhà binh nên phải mượn tay DEA Oregon “chộp” Tướng này mà thôi.

M.W bay sang Eugen, Oregon để chờ chuyển hàng. Hắn ngạc nhiên khi gặp tôi nhưng rất phấn khởi vì “cùng hội cùng thuyền”, đã từng gặp nhau. M.W đích thân kiểm tra lô hàng xong “sai” tôi giao 20 kí lô heroin cho khách hàng (là undercover DEA). Hắn yêu cầu trả \$2,000,000 cho tướng T.P tại Bangkok. Hắn cũng hứa sẽ trả công cho tôi sau khi ông Tướng nhận đủ hai triệu USD. Khách hàng cho biết chỉ có sẵn \$20,000 tại Bangkok và sẽ giao ngay. Vài hôm nữa, bán xong hàng sẽ trả nốt \$1,980,000. M.W. đồng ý và hỏi tôi có thể “cống” tôi đa mỗi chuyến là bao nhiêu kí lô heroin, tôi đáp khoảng 80 kí lô. Hắn yêu cầu tôi trở về Thái Lan mang 80 kí lô heroin của Li Hsi Feng qua đây càng sớm càng tốt. Tôi đáp phải cho tôi ít nhất một tuần.

Trong lúc đó, DEA cử một undercover agent khác mang \$20.000 tiền mặt đã có ghi số serial number đến một khách sạn 4 sao tại Bangkok và cho M.W biết tiền đã sẵn sàng. M.W căn dặn khách hàng cứ chờ ở đó, vài giờ sau sẽ gặp ông Tướng.

Y như lời, Tướng T.P cho hai người lính quân cảnh Thái Lan đến đứng án ngữ trước cửa phòng.

Tướng mặc quân phục tề chỉnh bước vào phòng một mình. DEA Undercover Agent đưa cho Tướng gói tiền và nói rằng của M.W gửi, Tướng mở ra xem xét rồi gặt đầu, trao cho Undercover Agent một chiếc cà vạt bằng lụa Thái xong bước ra. Sự việc xảy ra chưa đầy 2 phút nhưng đã được thu âm, thu hình và ghi trên cuốn băng là “Exhibit # A1”.

DEA trình Ông Đại Sứ Hoa Kỳ tại Thái Lan và xin ông yêu cầu Chính Phủ Thái bắt và cho dẫn độ Tướng T.P về Mỹ. Ông Đại Sứ Hoa Kỳ xem đoạn video ngắn xong lắc đầu, cho biết không đủ yếu tố buộc tội vì 2 người không đề cập đến ma túy, hơn nữa chính phủ Thái sẽ không bao giờ cho phép dẫn độ một vị tướng lãnh quân đội đương chức. Việc này sẽ gây ảnh hưởng chính trị trầm trọng. Lúc còn ở Oregon, tôi định ghé về VA thăm hai cụ thân sinh nhưng DEA Bangkok gọi tôi về gấp vì chàng undercover bên đó không thu thập đầy đủ bằng chứng khi gặp Tướng T.P. DEA giao tôi trọng trách bắt Li Hsi Feng và Tướng Thái Lan.

Bắt Li Hsi Feng thì không khó. Hắn đang ngóng tôi như trẻ con chờ mẹ tan chợ về. Hắn reo to khi nghe giọng nói của tôi trên điện thoại. Tôi hẹn sẽ giao tiền cho hắn tại một nhà hàng Thái. Hắn đến thật sớm, ngồi chờ và bị ONCB bắt êm, tôi giữ đúng lời cam kết với Tiểu Long Nữ.

Còn Tướng T.P., tôi phải dùng kế “điều hổ ly sơn”, yêu cầu undercover agent bên Oregon báo cho M.W. biết 1,980,000 USD đã tới phi trường Kai Tak Hong Kong nhưng không có cách nào mang qua Bangkok. M.W. lập tức gọi điện thoại hỏi Tướng T.P. xem có cách nào không. Tướng vừa “đớp” 20.000USD êm ru nên hăng hái “xông trận”. Tướng T.P. cho biết sẽ đến Hong Kong sáng mai và nhận \$1.980.000 tại gate của chuyến bay Thai Airways Int. lúc...giờ.

Sáng hôm đó, Tướng T.P mặc áo hoa hòe như du khách và một Aide-de-Camp mặc thường phục mang một va ly trống sang Hong Kong thì bị cảnh sát Hong Kong bắt do yêu cầu của DEA. Tòa án liên bang tại Oregon đã tổng đạt lệnh bắt giam khép kín (Sealed Indictment). Phen này thì Tướng T.P. hết chối vì ông ta bỏ đơn vị bay ra nước ngoài mà không có phép của Bộ Quốc Phòng Thái Lan. Vi phạm này khiến ông ta phải từ chức và tuân hành hiệp định dẫn độ giữa Hoa Kỳ và chính phủ Hoàng Gia Anh tại Hong Kong.

Để tránh tin Li Hsi Feng và cựu Tướng T.P bị bắt

lan rộng, tôi gọi điện thoại cho DEA Oregon và yêu cầu bắt M.W. ngay lập tức, sau đó lập kế hoạch bắt tên chồng phản bội của Tiểu Long Nữ. Tên này như “cá nằm trên thớt”. Tôi căn dặn Tiểu Long Nữ khi nghe tin hắn sắp nhận hàng thì cho tôi hay sớm. Một buổi tối, nàng ra trạm điện thoại công cộng gọi tôi cho biết “hắn” sắp về với một người “bạn”. Tôi cho cảnh sát Thái Lan canh chừng quanh nhà nàng. Ít lâu sau, hắn và người bạn khệ khệ khiêng một thùng cạc tông vào nhà. Cảnh sát và quan thuế chặn lại trước cửa, tịch thu 30 kí lô heroin. Tiểu Long Nữ và cháu gái chưa kịp “thoát thân” thì bị bắt. Tôi phải đến Sở Cảnh Sát bảo lãnh hai mẹ con ra. Cảnh sát nói phải làm đúng thủ tục để tránh bị nghi ngờ. Tiểu Long Nữ khóc sụt mướt, hỏi chừng nào thì chồng nàng được tha. Tôi lắc đầu nói không hiểu nỗi nàng, vừa mới yêu cầu bắt. Bắt xong lại xin tha. Nàng thú nhận chính nàng cũng không hiểu nỗi mình.

Li Hsi Feng, M.W, Tướng T.P. ra tòa án Liên Bang tại Oregon. Li lãnh 10 năm tù, M.W. 20 + 10 năm về tội vượt ngục, Tướng T.P. lãnh 25 tù. Chồng Tiểu Long Nữ bị chung thân khổ sai tại Thái Lan và chết trong tù.

Tôi xin được 25,000 USD tiền thưởng cho Tiểu Long Nữ, nàng cương quyết không nhận. Tôi nói đây không phải tiền “bán” chồng mà là số nợ Li Hsi Feng còn thiếu cháu bé. Nàng nói sẽ đem cho từ thiện. Tôi đề nghị nên để dành cho cháu lên Đại Học vì tôi không thể xin thêm được nữa. Cuộc đời của Tiểu Long Nữ thay đổi từ đó.

Mười năm sau, nàng và con gái tìm tôi. Nàng trở thành một Sư Nữ. Cháu bây giờ là một thiếu nữ tuyệt đẹp, nhan sắc vượt trội hơn mẹ lúc còn trẻ. Cháu xin tôi giúp cho được phỏng vấn đi Mỹ sớm hơn một tuần, sau đó cháu sẽ vào học tại Đại Học Oxford với học bổng toàn phần. Tôi không còn làm việc tại Đại Sứ Quán Hoa Kỳ nên không thể xin xỏ được điều gì. Tôi gỡ cửa DEA Bangkok nhờ can thiệp vì tin rằng vẫn có người nghĩ đến công lao của nàng. Tất cả đều ừ hử nhưng không ai bỏ thời giờ giúp nàng. Tôi viết một lá thư Reference cho cháu. Tuần lễ sau, tôi nhận được thư cảm ơn. Cháu viết:

Dear Uncle, I understand everything now. I love my Mom and respect her decision. My father deserved what he did. I appreciate your help and always look up to you as my Uncle.

2.Vua Ma Túy Khun Sa Chang Chi Fu “so găng” với 007.

Một trong những mission impossible của tôi tại Tam Giác Vàng là điều tra và bắt trình Tòa vua ma túy Khun Sa và tay chân bộ hạ. Một hôm, ONCB Thái Lan nhờ tôi giúp một sĩ quan ONCB cùng đồng hành làm undercover để xâm nhập vào nhóm Chalee Yangwirikul, và “Bố Già” Đại Tá Cảnh Sát Preecha Tiyatha, hai cánh tay phải của Khun Sa. Trước khi vào cuộc, tôi yêu cầu ONCB thu thập tin tức tình báo về hai nhân vật này. Tôi đóng vai khách “gộc” từ Hoa Kỳ, có thể tiêu thụ vài trăm kí lô heroin mỗi tháng. Vì một sơ hở của ONCB, “Bố Già” tìm ra số điện thoại do sĩ quan

ONCB undercover sử dụng là số “ẩn tề”. Hắn “gằm thét” trên điện thoại, sai đệ tử tìm cách tiêu diệt bọn “ruồi nặng” đang “quấy phá” hắn. Tôi phải tìm cách khác. Đang ở thế “bí”, tôi còn bị “kẹt” thêm một chuyện khác: ông Giám Đốc vùng từng ủng hộ công việc của tôi, đã được thăng chức và đổi về Tổng Hành Dinh. Ông Xếp mới có vẻ khó khăn nên tôi tránh xa ông ta. Một hôm, ông ta gọi tôi lên và hỏi những việc làm của tôi. Tôi nêu những trở ngại chính như giữa Hoa Kỳ và Thái Lan chưa có hiệp định dẫn độ công dân Thái Lan phạm tội

đồng lõa về Mỹ nên Thái Lan vẫn là nơi trú ẩn an toàn cho bọn tội phạm. Vài năm nữa, Hong Kong sẽ được trao trả cho Trung Cộng, thì làm sao bắt được những kẻ phạm pháp như Tướng T.P, Li Hsi Feng, nàng Lý Mạc Sầu và dân biểu quốc hội Thanong Siriprechapong. Ông Phó Giám Đốc “phang” thêm một câu “No way”. Người Thái rất bảo thủ, họ chưa bao giờ đổi luật của họ, dù một chữ cũng không. Đừng mơ tưởng đến việc bắt và dẫn độ một ông dân biểu Thái Lan. Tôi lắc đầu thất vọng.

Sau buổi họp, ông Giám Đốc ra dấu cho tôi ở lại và hỏi ý kiến của tôi về kế hoạch đánh vào sào huyệt của Khun Sa như DEA đã làm ở Colombia để bắt Pablo Escobar và El Chapo ở Mexico. Tôi nói cho dù DEA có tấn công vào sào huyệt của họ cũng là chuyện “bắt cóc bỏ đĩa”. Loại tên này thì có tên khác nổi lên. Tôi đề nghị ông nên làm thế nào thúc đẩy hai chính phủ ký hiệp định dẫn độ công dân Thái, và sau đó phải làm thế nào cho họ sợ để họ không dám gởi ma túy sang Hoa Kỳ. Ông hỏi tôi làm cách nào cho họ sợ, tôi đáp chỉ còn một cách là đánh vào túi tiền của chúng. Chúng không sợ mất ma túy, thua keo này ta bày keo khác nhưng rất sợ bị mất tài sản. Nhìn gương của Pablo Escobar thì rõ. Ông ta nhìn tôi gật gù và nói phần ông sẽ lo thúc đẩy việc sửa đổi hiệp định hỗ trợ tư pháp (Mutual Legal Assistance Treaty), trong đó có thêm phần dẫn độ tội phạm giữa hai quốc gia, bắt luận họ mang quốc tịch nước nào. Phần của chúng tôi là theo dõi “túi tiền” của Khun Sa.

Big Boss xin được hai triệu dollar tiền viện trợ trang thiết bị cho cảnh sát Hoàng Gia Thái Lan làm “lá bài” mặc cả. Mặt khác, chúng tôi cho “leak” tên của một vài vị dân biểu quốc hội như Thanong Siripreechanong, Wattana Asawaheem bị Đại Sứ Quán Hoa Kỳ không cấp visa vì “dính” vào ma túy. Báo chí Thái Lan nhập trận, làm rùm beng lên. Chúng tôi “bồi” thêm một “cú đấm” nữa là đa số bọn trùm ma túy không phải là người Thái, mà là bọn tội phạm quốc tế đã “mua” quốc tịch Thái. Kết quả thuận lợi cho DEA, FBI và các cơ quan công lực Hoa Kỳ là Chính Phủ Thái đồng ý ký Hiệp Định Hỗ Trợ Tư Pháp có thêm phần dẫn độ tội phạm mang quốc tịch Thái.

Một hôm, DEA và ONCB bắt được một tổ chức chuyển tiền cho Khun Sa chúng tôi gọi là Hawala (tiếng Ả Rập có nghĩa là Transaction). Đây là một “mỏ vàng” nên DEA hết sức lạc quan. Chúng tôi

cho phép Hawala tiếp tục chuyển tiền cho thân chủ như cũ nhưng phải trình sổ sách cho chúng tôi mỗi ngày. Nhờ vậy mà chúng tôi biết được những “con cạp xám” (giấy 1,000 Thái Baht có màu xám) đi đường nào.

Sau vài tháng theo dõi, chúng tôi có đủ bằng chứng để xin “sealed indictment” từ Tòa Án Liên Bang Eastern District, NY để bắt 25 “con cạp xám”. Ngày 24/11/1993, chúng tôi bắt đầu chiến dịch “Operation Tiger Trap”. Big Boss và Tướng Cảnh Sát Thái WirajJutimita dẫn quân lên Chiang Mai, Chiang Rai, Mae Sai, Xieng Khoang bắt được 8 con hổ dữ. Tôi và ONCB bắt được 5 con hổ chúa tại Bangkok vì đây là trung tâm tài chính. 12 con khác kịp thời thoát thân sang Miến Điện. Operation Tiger Trap chỉ “bẫy” được 55% con mồi nhưng vẫn là cú đấm “knock out” 12 tên còn lại trốn chui trốn nhủi. Khun Sa hết tiền trả lương cho phiến quân, không tiền mua lương thực, thuốc men, đạn dược... nên 50,000 quân tan rã thật nhanh. Họ sang đầu quân với Lo Shin Han (La Tinh Hán, Wei Hsue Kang (Ngụy Học Cường)... Khun Sa đầu hàng chính phủ Miến Điện với điều kiện giao lại toàn bộ căn cứ cho chính quyền, dùng tiền buôn ma túy còn cất dấu được đầu tư vào việc khai thác đá quý, khách sạn và xe đò. Bù lại, chính phủ Miến Điện bảo đảm sẽ không trục xuất Khun Sa sang Thái Lan, nơi DEA đang chờ với “sealed indictment”

Sau “Operation Tiger Trap”, dòng chảy heroin từ Tam Giác Vàng sang Mỹ cạn dần. Bọn con buôn “xoay trục” sang cung cấp heroin cho Trung Cộng và Việt Cộng, gia tăng sản xuất methamphetamine “ya ba” để cung ứng cho thị trường Thái Lan, Malaysia, Indonesia, Nhật, Đại Hàn và Đài Loan... Khun Sa chết già và bệnh tật tại Yangon năm 2007. Các bạn có thể vào Wikipedia tiếng Việt để tìm hiểu thêm về Tam Giác Vàng. Những biện minh của Tạp Chí Pháp Luật Việt Cộng đưa ra về lý do chính quyền Miến Điện không cho phép dẫn độ Khun Sa thật ra không chính xác lắm. Tôi là người trong cuộc, hiểu rõ trình độ của công an Việt Nam, như trường hợp tướng Đường Minh Hưng. Họ luôn nói theo “ý đảng”, như vụ gần đây nhất, vừa mới tuyên bố Trịnh Xuân Thanh “tự ý ra đầu thú” thì ngay sau đó bị Tòa Án bên Đức cho phổ biến công khai và truy tố vụ bắt cóc, làm nhục nhà cho cả chế độ.

Tôi đã vào Tam Giác Vàng nhiều lần qua đường

biên giới Thái – Miến, từ Lào và từ Vân Nam, Trung Cộng. Một điều quan trọng để cảnh báo với thế giới, nhất là Việt Nam, là Trung Cộng sẽ bành trướng xuống phía nam qua ngã Tam Giác Vàng bằng chiến thuật “Tầm Ân Dâu”. Vũ khí lợi hại nhất vẫn là Tiền Viện Trợ. Việt Nam, Lào, Kampuchea, Miến Điện rồi đây sẽ đi vào quỹ đạo của Trung Cộng và chịu cùng số phận với Tây Tạng, Mông Cổ, Mãn Châu, Tân Cương sau khi ký công hàm giao đất và biển đảo như Thủ Tướng VC Phạm Văn Đồng đã từng làm. Hạm đội Trung Cộng sẽ khống chế Ấn Độ Dương từ những căn cứ tại Miến Điện. Eo biển Malacca sẽ nằm trong tay Trung Cộng.

Lý Ký Hoàng

Sài Gòn mưa đổ

*Anh dại quá, hẹn em chiều hôm đó
Dưới cơn mưa tầm tã của Sài Gòn
Mưa ướt áo em, mưa hoen đôi mắt
Mưa ướt tóc em, mưa hồng đôi má
Mưa ướt môi em, vành môi căng cứng
Anh ào đến, ôm em trong thốn thức
Em mỉm cười, ôm chặt lấy đầu anh
Che cho anh với hai tà áo trắng
Ôm chằm em, nghe tim em đập mạnh
Thơm quá em ơi, mùi áo, mùi môi
Em thì thào, bắt anh làm khô áo
Tiếng Huế, tiếng Nam, cuộn đầy mơ ước
Quán quít từ đây, yêu nhau từ đó
Mưa Sài Gòn, nặng quá phải không em?*

Người ít xuất hiện

Mưa Saigon